

въ боя, за да не може да се притекатъ на 11-а рота въ помощъ, къмъ която най-много насиљва и се стреми да откърти отъ нейните позиции. За всички отъ ротата е ясно, че ако тъ отстъпятъ, всички части, разположени на самия върхъ, сѫ застрашени.

Тукъ започва единъ невъобразимъ грохотъ отъ трѣскотнята на мините, рикътъ на бомбите и свистението на автоматичните пушки, пригласяни отъ зловещата пѣсенъ на картечниците. Нападението е жестоко отблъснато. Това отчая срѣбъската пехота, обаче артилерията се нахвърля съ страшенъ ядъ върху ротата, и я обсира съ адски дъждъ отъ снаряди, които се прѣскатъ съ лудъ трѣсъкъ въ окопите, разравяятъ ги, но упоритите защитници не ги напушватъ. Бурята обхваща цѣлата дружина и трѣскотнята продължи до 6 часа сутринта . . . , после огнената завеса се спусна по въображемите поддръжки задъ дружината. Въобще срещу нась имаме добри противници.

Ротата е орѣдѣла, храбритъ защитници сѫ дали много жертви. Тя нѣма да удържи. Дружиниятъ командиръ изпраща въ помощъ подпоручикъ Жечевъ съ взвода му. Застаналъ предъ войниците си и последванъ отъ фелдфебела Китайковъ тъ съ невижданъ устремъ и отявленъ героизъмъ се спушкатъ срещу врага въ канаритъ, за да помогнатъ на гинящите си другари. Сърбитъ сѫ помѣтени, по голѣмата частъ избити, а малцина сѫ живитъ, които се изпокриватъ изъ скалитъ. . . Китайковъ е убитъ, Майоръ Спасовъ, дружиниятъ командиръ раненъ тежко, ранени сѫ подпоручикъ Жечевъ и ротния на 11-а рота . . . но положението е заздравено, открилата се рана е превързана, неприятелските пристежки сломени.

Нашата артилерия се мѣчи да се бори съ неприятелската, обаче е безсилна. Тя нѣма и много снаряди, трѣбва да ги пести. Но Чегенъ не стои миренъ, той бѣлва изъ 65 гърла, па може би и още отъ толкова на близките до Дринската дивизия части, жупель и смъртъ. Невѣмъ, всички вихри, урагани и стихии сѫ си дали среща за пиръ на Каймакъ-Чаланъ. Страшните огнени стихии, пращатъ снаряди отъ разни посоки и както при пороенъ дъждъ отъ вредъ се сливатъ пороища за да образуватъ .